

Medicinaladministration. Jeg tror, det vil tage alt for lang Tid at faa Apotekervæsenet tilfredsstillende ordnet samtidig, og at vi bør gaa raskere frem paa det Omraade, her foreligger. De Overvejelser, der skulle finde Sted med Hensyn til Apotekervæsenets Ordning, ville vistnok blive saa vidtløftige, at Befolkningen i sin Helhed vil tage Tab af at vente paa det øvrige. Dermed være ikke affaaet, at man straks tager fat paa Ordningen ogsaa af Apotekervæsenet og begynder sine Overvejelser der, og ogsaa jeg skal med Interesse imødeje, hvad den højtærede Justitsminister vil udtale, da der er stillet saa stærkt en Appel til ham i Retning af Apotekervæsenets Ordning. — Naar man nu ser paa Lovforslaget, som det her foreligger, ser jeg dert en Afhjælpning af Manglerne paa et Omraade, som har langt større Rækkevidde end Apotekervæsenet alene. Jeg tror, det vil være i den hele Befolknings Interesse, at man snart kommer til at faa et mere selvstændigt øverste Raad med Hensyn til Medicinalvæsenet. Jeg tror, at den Sag er langt mere brændende end den, som saa meget har været fremtruffen her, nemlig Apotekervæsenet. Vi staa jo dog her i Øjeblikket omgivne af en yderst farlig smitsom Sygdom omtrent paa alle Sider af vort lille Fædreland. Det er hidtil lykkedes at holde den smitsomme Sygdom, som jeg sigter til, ude, og de Foranstaltninger, som ere truffet — man kan jo undergive dem, hvilken Kritik man vil — have hidtil vist sig fyldestgørende, hvor Koleraen er optraadt her i Landet i dette Aar. Det er heldigvis kun i Sylland, og der har man truffet fyldestgørende Foranstaltninger, saa at det er lykkedes at begrænse Sygdommen, men jeg sætter det Tilfælde, at der samtidig var opstaaet Kolera paa flere Steder omkring i Landet, og jeg sætter endvidere det Tilfælde, at de tilstedeværende Autoriteter ikke havde været heldige i Bekæmpelse og Lokalisering af Sygdommen, at de havde grebet fejl, hvor havde saa Ansvaret ligget for, at man ikke var gaaet fornuftig til Værks? Hele Ansvaret ligger jo nu, saaledes som jeg ser paa det, hos Justitsministeriet. Se vi derimod paa det samme Forhold paa Landvæsenets Omraade og se paa, hvorledes Veterinærforholdene ere ordnede, saa staar der ved Siden af Indenrigsministeren en Veterinærhystus, som den Dag eller den Time, hvor Indenrigsministeren modtager Underretning om, at der er udbrudt en farlig Sygdom i en Kvægbestand, kan blive sendt her fra Hovedstaden. Han vil kunne komme til Stede med sin

store Erfaring, sit store Blik over Helheden og sit store Kendskab til Sygdommens Forløb i andre Lande, hvor han kan følge Bevægelsen. Han kan altsaa komme til Stede og gribe ind med overordentlige Forholdsregler. Han kommer udrustet med en Mindedighed fra Indenrigsministeren, som gør ham det muligt at træffe hensigtsmæssige Foranstaltninger. Han kan støtte eller desavouere de tilstedeværende sagkundige Autoriteter, og jeg vil udtale, at Landbostanden har hidtil befundet sig overmaade vel ved denne Ordning. Den har med Tillid set hene til de hurtige Afgørelser, som ere faldne. Den har med Glæde set Indenrigsministeren gribe energisk ind og med Glæde set en sagkundig Veterinærhystus sendt til ethvert Sted, som var angrebet. Det forekommer mig, at det vil være ikke blot lige saa vigtigt, men langt vigtigere, hvor der er Tale om en Farst, der truer Menneskeliv, at der bliver stillet en Autoritet ved Siden af Justitsministeriet, som kunde i lignende Tilfælde og under lignende Forhold træde til øjeblikkelig og gribe energisk ind. Jeg ved ikke, om jeg har set rigtig paa Sagen, men for mig stiller det sig saaledes, at netop gennem det her foreslaaede Sundhedsraad vil man faa en Mand i Spidsen for det overordnede Sundhedsraad, en Medicinaldirektør — ja Navnet er jo for Resten ligegyldigt — der vil faa en selvstændig Stilling og gennem den Gage, der bydes ham, være i Stand til at se bort fra sin Stilling som praktiserende Læge; han vil ikke være bunden til sine Patienter af Hensyn til sit Livsophold, men vil faa Tid til at følge Bevægelserne her hjemme og i Udlandet og vil, som jeg tillod mig at sige, kunne drage paa det mindste Bink ogsaa til andre Dele af Landet. Noget lignende er efter mit Syn ikke Tilfældet med Sundhedskollegiet, saaledes som det nu er ordnet. Der staar i Spidsen for Sundhedskollegiet en Mand med en Gage paa 2400 Kr., men ham kan man efter min Mening ikke disponere over paa samme Maade, som Tilfældet vilde blive efter Gennemførelsen af det nu foreslagte Forslag. Han er atter omgivet af en Række af ulønnede Kolleger, men trods dette Forhold kan jeg aldeles slutte mig til, hvad der blev udtalt, at den Ordning, som har været, vel i mange Maader har været overordentlig tilfredsstillende. Der er fra Sundhedskollegiet i al den Virksomhed, som gaar ud paa at afgive Betænkning, og som er bleven betegnet som en responderende Virksomhed bleven udfødt saa megen Dygtighed og saa megen tilfredsstillende Sagkundskab, at de Ulemper, der have været paa dette